

Posudek vedoucí diplomové práce

Tereza Kozáková. 2020. *Čínsko-venezuelské vztahy v oblasti energetické politiky*. 74 stran.

Diplomová práce Terezy Kozákové se zabývá tématem, jehož relevantnost je nezpochybnitelná, a to nejen v prostoru Latinské Ameriky. Rozšiřování vlivu Číny v rovině ekonomických vztahů a zejména energetiky patří mezi často diskutované fenomény současných mezinárodních vztahů. Autorka se ve své práci zaměřila na Venezuelu, která je jedním z největších vlastníků ropných zásob na světě, a na její vztahy s Čínou v oblasti energetické politiky. Cílem práce je analyzovat strategické pronikání Číny v rámci venezuelského ropného těžebního průmyslu v období vlády prezidenta Huga Cháveze a Nicoláse Madura (s. 9). Zahrnuje tedy časový úsek posledních dvaceti let a vzájemně porovnává administrativy venezuelských prezidentů na základě několika komparačních kritérií: výše celkového vzájemného obchodu, objem venezuelského exportu ropy do Číny, počet oboustranných smluv o energetické spolupráci, výše mezistátních úvěrů či počet státních návštěv vykonaných nejvyššími představiteli obou států (s. 12). Komparativní metoda má autorce pomoci zodpovědět dvě hlavní a několik dílčích výzkumných otázek, které se mj. ptají na typ čínsko-venezuelské interdependence (symetrická/asymetrická) v rámci energetiky a její vliv na vnitřní a vnější politiku Venezuely (s. 12). Práce je ukotvena teorií vzájemné komplexní závislosti Roberta Keohane a Josepha Nye a koncepcí soft power, která preferuje ovlivňování jiných států skrze zahraniční politiku, politické a kulturní hodnoty a sociální interakce (s. 11).

Po obsahové stránce pozitivně hodnotím velmi dobře napsaný úvod, v němž autorka definuje své cíle, výzkumné otázky a teoreticko-metodologická východiska a nezapomíná ani na kritické zhodnocení použitých zdrojů. Odtud se odvíjí i logická struktura práce, přičemž autorka nejprve analyzuje vzájemné čínsko-venezuelské energetické interakce na mezistátní, firemní i personální úrovni v rámci každé administrativy zvlášť a následně je porovnává. Cílem komparativní kapitoly je postihnout „transformaci čínsko-venezuelské energetické politiky a odpovědět na výzkumné otázky“ (s. 14). Jedná se o trochu nešťastnou formulaci, která evokuje existenci jakési společné energetické politiky, ale podstatnější je samotná komparace. Tady spatřuji největší limity práce, neboť autorce se úplně nepodařilo naplnit své původní záměry. Komparativní kapitola v zásadě nepřináší nic nového – spíše obecně shrnuje trendy ve vzájemné spolupráci, které jsou patrné bez jakékoli hlubší analýzy (zjednodušeně řečeno: „boom“ za Cháveze a propad za Madura spojený s ekonomickou krizí a rostoucí asymetrickou závislostí). Postrádám především větší propojení mezi komparačními kritérii zkoumanými na jednotlivých úrovních (státní, firemní, personální) a výzkumnými otázkami. Zejména druhá otázka týkající se vlivu asymetrické interdependence na vnitřní a vnější politiku Venezuely je poměrně široká, ale autorka se jí v textu příliš nezabývá, pouze na ni stručně odpovídá v závěru, což nepůsobí věrohodně.

Z formálního hlediska je práce téměř bezproblémová. Občas se vyskytne jazyková chyba, či překlep. Citační normu autorka používá správně a čerpá rovněž z dostatečného množství relevantních publikací. V poznámkách pod čarou někdy zapomíná na odkazy a drobnou výhradu bych měla také k zařazení některých zdrojů do literatury – např. zpráv agentury Reuters, nebo článků v China Daily.

Celkově považuji práci Terezy Kozákové za velmi dobře zpracovanou studii, která po obsahové stránce splňuje nároky kladené na práce v magisterském stupni studia. Autorka prokázala schopnost pracovat s teoretickými koncepcemi, samostatně argumentovat a dospět k vlastním závěrům, byť s určitými výhradami uvedenými výše.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 25. května 2020

Lenka Špičánová